

Réfa en Per.

Per was al bij ons.

Al 7 jaar.

Per/ongeluk, bij ons geboren.

Op een avond eind oktober zei Jan tegen mij: 'heb je dat katje gezien.

'Ja, heb ik.'

'Maar ik wil geen kat.'

Twee dagen later.

Het werd echt koud.

'Ik zet toch maar een stevige doos met een badlaken in de schuur.'

We hadden de oude open 'schuur' nog.

'Kan die daar toch beschermt in slapen.'

'Oké, maar ik hoef geen kat!'

'Nee.'

1 dag later.

'Ik ga toch maar wat brokjes halen.

'Oké, maar ik hoef geen kat!!'

'Neeeehee.'

De andere dag.

De kat had geslapen.

Brokjes waren op.

Waar moest dat beest drinken?

Wij hadden de fontein nog niet.

Wel zielig.

Het was nu echt heeeeeel koud.

Melk.

'S avonds pakte ik een schaalje en deed er wat melk in.

Liep naar buiten en voorzichtig naar de coniferen.

Een kattenkopje liet zich voorzichtig zien.

De avond daarna, kwam het hele katje tevoorschijn.

De avond daarna kwam ze.

De avond daarna heb ik de achterdeur open gezet.

Jan zat in de kamer.

Voorzichtig kwam het katje binnen.

Jan keek om.

'Jos!!!! Ik moet geen kat binnen!'

'Nee joh, even maar.

'Jos, die vliegt dadelijk onder de bank en de kast, krijg je niet meer buiten!'

5 minuten later liep het katje weer naar buiten.

Jan zei niks.

De andere dag stond er een kattenbak in de bijkeuken en een kleine standaard met twee bakjes.

Één met brokjes, de ander met een beetje melk.

Het katje, wat ik maar meteen Katje noemde was op een stoel gesprongen en lag te knorren toen Jan binnen kwam.

'Het is nu écht koud Jan.'

'Ja.'

'Dit is Katje.'

'Aangenaam, ik ben Jan.'

Grote zucht.

We wisten niet of het een poes of een kater was.

Eind april kwamen we daar achter.

'Wat wordt ze toch dik!'

15 mei beviel ze van 3 kittens.

'S morgens heel vroeg in de kou.

Buiten.

Tussen steigerpalen die daar lagen.

Jan moest vroeg weg en riep me.

Jos, kom gauw, Katje is bevallen.

Ik weet niet waar, maar ze staat te mauwen op de steigerpalen!'

Jan weg.

Met mijn badjas aan ging ik op mijn buik liggen.

Het begon te stortregenen.

Katje begon steeds harder te mauwen.

Ik werd steeds nerveuzer.

Zag iets bewegen achteraan.

Plat op mijn buik kon ik er net bij.

Voorzichtig pakte ik het vieze zachte ding op.

Leefde het nog?

Heb ik dit?

En nu?

In de keuken onder de kraan met lauw, warm water voorzichtig wrijven met een zachte badhanddoek.

Ik had een wasmand die je open kon klappen met gaatjes.

Een dik badlaken erin gelegd.

Toen dat nu schone maar griezelig kleine ding erin gelegd.

Katje kwam niet naar binnen.

Bleef mauwen.

Snotver, er zijn er meer!

Weer plat op mijn buik.

Wroeten tussen steigerpalen.

Hebbes.

Zelfde ritueel.

Katje bleef mauwen.

Weer naar buiten.

Op mijn buik, half tussen de steigerpalen had ik er nog één te pakken.

Katje liep mee naar binnen.

De laatste zag er nog viezer uit en één oogje was helemaal dik.

Ze sprong in de wasmand.

En mikte het derde wurm met het vreemde oog naar buiten.

Die was dood.

Rimmel onze Jack Russell was heel rustig gebleven.

Ze ging voor de wasmand liggen.

Ze lag alles goed te bekijken.

Rillend van de kou en doornat ging ik onder de douche.

Zo is Per/ongeluk en Mei/ de vijftiende bij ons gekomen.

3 poezen en een hondje.

Het ging prima!

Na 12 weken is Mei naar een leuk gezin gegaan.
Per was de eerste.
Ik wilde haar graag houden.
'Jos, twee katten en een hond, we wonen klein!'
Jan keek nog een keer naar Per.
'Perry Como was de eerste merk broek die ik van mijn eigen geld kocht'
Verkocht!
'Nou, dan noemen we Per toch Perry Como!
Ze bleef.
6 weken later is Katje aangereden en is gestorven.
Tijdens mijn ziekte is Rimmel gestorven.
Ze was bijna 14.
Ze was op.
Ik van verdriet.
Tot Jan op een avond zei: we doen het gewoon, we nemen weer een pup.
ECHT!
Echt.
Wéét je wat je wilt?
EEN SCHAUZER!!!
Net als Knatsch!
Maar als ik ga hemelen dan zit jij met een pup of jonge hond!
Maakt me niks uit, we doen het!
Die nacht kon ik niet slapen en werd de naam 'Réfa' geboren.
21 juni was het zo ver.
Réfa kwam!
Per kwam kijken.
Wat haar ogen zeiden: wat doen jullie!
Wat is DAT voor een vies ding!
Per was weg.
6 dagen.
We hadden ondertussen een nieuw tuinhuis, Jan had er veel aan gedaan.
Per kwam niet binnen.
Réfa vond Per leuk.
Per Réfa niet.
Jan had de deur in ons mooie tuinhuis zelf gemaakt.
En nu ook gemold.
Een groot gat onderin gezaagd.
Een bont tentje gekocht.
Haar etensbakje in het tuinhuis gezet
Soms kwam ze, soms niet.
Réfa groeide.
Speelde!
We hadden een fontein, ze vond het prachtig.
En iedere keer als ze Per zag bleef ze staan.
Ze stond te wachten.
Wachtte af.
Of Per kwam.
En Per kwam.
En is gebleven.
In het tuinhuis.

Haar eigen residentie
Réfa gaat vaak kijken of ze thuis is, of ze wil spelen.
En Per komt.
Loopt onder Réfa door.
Likt haar kop.
En Réfa legt een poot op haar rug.
Ze vind het prima.
Twee dikke vrienden.
Réfa had geduld.
Réfa, een dijk!
Een Schnauzer.

